

સંજોગાધીન છે માનવ-ભમ્મરડો

સંજોગાધીન છે માનવ-ભમ્મરડો,
અક્કડ અહમે 'હું'પદે ફરતો.

અહમ્ પોષાતાં રાજી થઈ ગ્યો,
અહમ્ દુભાતાં નારાજ થઈ ગ્યો, - સંજોગાધીન....

પોતાનાં અહમ્ને કે'છે સ્વમાની,
બુદ્ધિ બીજાને જાણે અભિમાની.

વિપરીત બુદ્ધિ જો ચાલી મનમાની,
સ્વચ્છંદ-મતિએ જાતે વટલાણી. - સંજોગાધીન....

બીજાની ભૂલોને તુર્ત જ શોધે,
પોતાની ભૂલને કોઈ ના ગોતે.

પરાયાં માટે ને અજ્ઞાન ઓથે,
કૂવામાં પડશે મિથ્યાત્વ મમતે. - સંજોગાધીન....

દૈહિક રાગે ને ઉદય ગર્વે,
માણે મન-રંજન બુદ્ધિનાં બળવે.

મન-વાણી મોજાં ધૂધવતાં તળિયે,
આંદોલ-સ્પંદો જગ-સમદરિયે. - સંજોગાધીન....

મન-વાણી સંગીક્રિયાનું ચક્કર,
કૂંડાળાં જન્માવે દેખાળો-કંકર.

જેવા ભાવે ને ભારે ફેકેલું,
તેવું જ આવે લેણું યા દેણું. - સંજોગાધીન....

હિત-અહિતનાં ભાન વિનાની,
ખેંચેલા મનની આગ્રહી વાણી.

વાણીની ખેંચોની ભારી અથડામણ,
ગુજરે અવસ્થા ને તાંતો રાખે મન. – સંજોગાધીન....

સંજોગી અસરે મમતા મહત્ત્વ,
ત્યાં જ પરીક્ષાય ભાવો સૂક્ષ્મત્વ.

જે જે અવસ્થાનું મહત્ત્વ ઘટિયું,
ત્યાંથી જ કલેશનું કારણ ટળિયું – સંજોગાધીન....

સંજોગ-વિયોગે મન-કલેશ ના થ્યો,
અ-મન વીતરાગે સંસાર નાથ્યો.

નિર્ગ્રંથ ‘દાદા’ને ‘નવનીત’ વંધો,
કેવળજ્ઞાનીનો સંસાર આથમ્યો. – સંજોગાધીન....

